

Bruxelles, 20. siječnja 2017.
(OR. en)

Međuinstitucijski predmet:
2013/0157 (COD)

5162/1/17
REV 1 ADD 1 REV 1

CODEC 24
TRANS 8
MAR 7
FIN 10

NAPOMENA O TOČKI „I/A”

Od:	Glavno tajništvo Vijeća
Za:	Odbor stalnih predstavnika / Vijeće
Predmet:	Nacrt uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o uspostavljanju okvira za pružanje lučkih usluga i zajedničkih pravila o financijskoj transparentnosti luka (prvo čitanje) – donošenje zakonodavnog akta (ZA + I) = izjave

Izjava Komisije uz potporu Španjolske

Komisija smatra da uvodna izjava 45. nije trebala biti uključena iz sljedećih razloga.

Prvo, ta se uvodna izjava ne odnosi na normativni dio uredbe i stoga nije u skladu s načelima Međuinstitucijskog sporazuma o boljoj izradi zakonodavstva. U tom su sporazumu Europski parlament, Vijeće Europske unije i Europska komisija potvrdili da su i dalje u cijelosti obvezani Međuinstitucijskim sporazumom o zajedničkim smjernicama u pogledu kvalitete izrade zakonodavstva Zajednice. Njime se predviđa da je svrha uvodnih izjava utvrditi sažete razloge za glavne odredbe normativnog dijela a da ih se pritom ne ponavlja niti parafrazira te da uvodne izjave ne bi trebale sadržavati normativne odredbe ili političke apele.

Drugo, Komisija podsjeća da je pojam državne potpore u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a objektivan, utemeljen u Ugovoru i nije na raspolaganju zakonodavcu Unije. Kao takvog mogu ga primjenjivati Komisija ili nacionalni sudovi u određenim slučajevima, podložno nadzoru sudova Unije.

Treće, tekst uvodne izjave mogao bi dovesti do nesporazuma. Uzimajući u obzir pojam državne potpore iz Ugovora, ne može se tvrditi da je javno financiranje sve pristupne i obrambene infrastrukture dostupne svim korisnicima pod jednakim i nediskriminirajućim uvjetima uvijek izvan područja primjene pravila o državnim potporama. Komisijina praksa odlučivanja pokazuje primjerice da javno financiranje određene pristupne infrastrukture na području luke može predstavljati državnu potporu.

Zajednička izjava Njemačke, Poljske, Belgije i Francuske

Povodom uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o uspostavi okvira za pristup tržištu lučkih usluga i financijsku transparentnost luka

Njemačka, Poljska, Belgija i Francuska podržavaju ciljeve zacrtane tom uredbom. Posebno pozdravljaju činjenicu da je uredba osmišljena s ciljem poboljšanja financijske transparentnosti europskih luka i jačanja njihove konkurentnosti na međunarodnoj razini.

Njemačka, Poljska, Belgija i Francuska prihvaćaju uredbu polazeći od toga da se drugim mjerodavnim aktima, poput revizije Uredbe o općem skupnom izuzeću (GBER), neće djelovati suprotno kompromisima postignutima u zakonodavnom postupku i povezanim odlukama koje donesu zakonodavci.

Izjava Ujedinjene Kraljevine

Ujedinjena Kraljevina pozdravlja činjenicu da je ova uredba znatno manje komplicirana no što je prvotno bilo predloženo. Svedjedno, Ujedinjena Kraljevina žali zbog njezina donošenja, čak i u izmijenjenom obliku, jer njezine odredbe (izuzimajući one kojima se podupire transparentnost javnog financiranja) smatra nepotrebnima i uvelike neprikladnima za poticanje ulaganja i učinkovitost europskih luka, posebno onih u Ujedinjenoj Kraljevini. Smatrajući da bi ona imala štetan učinak na konkurentne i učinkovite luke Ujedinjene Kraljevine, Ujedinjena Kraljevina glasuje protiv uredbe.

Iskustvo Ujedinjene Kraljevine stečeno tijekom posljednjih desetljeća u sektoru dereguliranih, konkurentnih luka koje su većinom u privatnom vlasništvu i pretežito nisu subvencionirane prema tome pokazuje da se dereguliranim lukama koje djeluju u okolnostima pravedne konkurencije može i hoće ulagati u razvoj koji je u skladu s trenutačnim i budućim zahtjevima u prijevozu.

Izjava Italije

Iako Italija podržava ciljeve zacrtane uredbom Europskog parlamenta i Vijeća o uspostavljanju okvira za pristup tržištu lučkih usluga i financijsku transparentnost luka (posebno pozdravlja činjenicu da je uredba osmišljena s ciljem poboljšanja financijske transparentnosti europskih luka i jačanja njihove konkurentnosti na međunarodnoj razini), u pogledu te uredbe želi izraziti zabrinutost zbog mogućnosti primjene druge pravne osnove, o kojoj se još raspravlja, na iste slučajeve (luke), a koja bi mogla biti u neskladu s uredbom o lukama EU-a.

Stoga Italija daje suglasnost za uredbu polazeći od pretpostavke da kompromisi postignuti u zakonodavnom postupku i povezane odluke koje donesu zakonodavci neće biti dovedeni u opasnost drugim mjerodavnim aktima ili inicijativama, konkretno onima koje pokreću glavne uprave Komisije izvan postupka suodlučivanja, poput revizije Uredbe o općem skupnom izuzeću (GBER) ili istrage o djelovanju i oporezivanju luka, ako nisu prije toga bili podvrgnuti „ispitivanju usklađenosti” u strogoj koordinaciji sa svim uključenim glavnim upravama.

Italija bi posebno željela istaknuti neriješena pitanja spomenuta u zajedničkom stajalištu (vidjeti pismo upućeno povjerenicama Violeti Bulc i Margrethe Vestager) Njemačke, Francuske, Italije, Belgije i Poljske (tj. definiciju lučke infrastrukture, jaružanje, koncept „jednog projekta” za sva ulaganja koja se u razdoblju od tri godine obavljaju u istoj luci. Dosad je izričito prihvaćen samo zahtjev država članica za povlačenje svih referenci u vezi s trajanjem koncesija. Prilikom drugog savjetovanja o reviziji GBER-a, kao i na sastanku Radne skupine o infrastrukturi, brojne države članice istaknule su još neka pitanja u vezi s lukama za koja se čini da im Europska komisija nije posvetila dužnu pozornost.

Na temelju te nedovoljne procjene čini se da se takozvana presuda „Leipzig Halle” preširoko primjenjuje, što po prvi put vodi do uključivanja sektorskih pravila o državnoj pomoći u GBER, bez prethodnog ispitivanja uz pomoć nacrti i provedbe posebnih smjernica, kao što je bio slučaj kod svih ostalih neobvezujućih pravnih mjera (o malim i srednjim poduzećima, regionalnoj pomoći, okolišu i energetici itd.).

Stoga Italija poziva Europsku komisiju da se posveti daljnjoj razradi njihovih međusobno povezanih projekata o neobvezujućim pravnim mjerama / zakonskom ovlaštenju kako bi se osigurala njihova usklađenost, podrobno razmatrajući stajalište država članica i ponovno se savjetujući s njima prije okončanja postupka donošenja, po mogućnosti putem bilateralnih sastanaka.
